

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 12/05
15.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr. Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Novi Sad br. 438-2861/2004 od 16.11.2004. godine, u predmetu poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.09.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Novi Sad br. 438-2861/2004 od 16.11.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansije Republike Srbije Poreske uprave - Filijale Sombor br. 438-00830-1/2004-11 od 2.8.2004. godine, a kojim je tužilji utvrđen porez na kapitalni dobitak ostvaren prodajom akcija "BB", u iznosu od 182.413,00 dinara.

Tužilja tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa i u tom smislu navodi da je akcije stekla po osnovu Zakona o svojinskoj transformaciji i to besplatnim upisom po osnovu radnog staža u prvom krugu svojinske transformacije koji predstavlja originalan način sticanja i koji nije oporeziv. Dalje navodi da se prvostepeni organ u svom rešenju poziva na zapisnik u kancelarijskoj kontroli sa kojim ona nije upoznata niti joj je bila data mogućnost da prigovori na isti jer je uz rešenje primila samo zapisnik o obračunu kapitalnog dobitka. Posebno navodi da stečene akcije nemaju cenu sticanja pa je stoga i pogrešna primena njihove nominalne vrednosti, a osim toga nije uzeto u obzir da su akcije kotirane na berzi i da je ona već platila porez na prenos apsolutnih prava. Predlaže da sud tužbu uvaži i rešenja upravnih organa preinači u tom smislu što će se postupak obustaviti s obzirom da nije poreski obveznik i istovremeno obavezati tuženog da joj naknadi troškove ovog postupka.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz osporenog rešenja, predložio je da sud tužbu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br.46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je navedenu odluku iz dizpozitiva istog doneo sa razloga što je, između ostalog, ocenio da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je tužilji utvrdio porez na kapitalni dobitak po osnovu prodatih akcija stečenih u postupku privatizacije "BB". Ovo stoga što su te akcije stečene besplatno, pa je njihovom prodajom stečen kapitalni dobitak koji je oporeziv primenom člana 72-77. Zakona o porezu na dohodak građana.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije osnovano se navodima tužbe ukazuje na nezakonitost osporenog rešenja s obzirom da je prvostepeno rešenje doneto povredom pravila postupka što je bilo od uticaja na rešavanje ove upravne stvari. Ovo stoga što u spisima predmeta nema dokaza da je tužilja pre donošenja ožalbenog prvostepenog rešenja, pozivana u smislu čl. 121. st. 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Sl. glasnik RS" br. 80/02 ... 55/04) i da je učestvovala u postupku, odnosno da joj je pružena mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima značajnim za donošenje rešenja, u ovom slučaju o visini poreske osnovice. Takođe u upravnim spisima nema dokaza da je tužilji uručen zapisnik o kancelarijskoj kontroli na koji ima pravo prema odredbi člana 122. stav 2. istog Zakona da u roku od 3 dana od dana prijema istog podnese pismene primedbe. Naime u spisima predmeta se nalazi zapisnik obračuna na kapitalni dobitak od 30.7.2004. godine, koji se prema citiranoj odredbi Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ne može upodobiti sa zapisnikom o kancelarijskoj kontroli.

Stoga je potrebno otkloniti povrede pravila postupka, tako što će se tužilji omogućiti da se izjasni o činjenicama i okolnostima od značaja za donošenje rešenja u smislu odredbe u smislu člana 24. stav 1. tačka 7. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji da zastupa vlastite interese pred poreskom upravom neposredno ili putem punomoćnika, u smislu člana 51. tačka 2. istog Zakona da dokazuje činjenice od uticaja na smanjenje ili ukidanje poreza.

Zbog svega navedenog, nadležni organ će u ponovnom postupku otkloniti sve prethodno navedene propuste, na koje mu je ukazano ovom presudom i doneti novo na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravim

shvatanjem i primedbama ovog suda u pogledu postupka iz iste presude u smislu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Vrhovni sud Srbije je cenio i navod tužilje da se obaveže tuženi da joj naknadi troškove ovog postupka, pa je našao da je isti neosnovan. Ovo stoga što je odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima izričito propisano da u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su osnovani navodi tužbe da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl. 41. st. 2., u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ", broj 46/96) rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 15.9.2005. godine, U. br. 12/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Goran Josifov, s.r mr. Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

MN